

Jak vnímáme pacienta?

Monica Bissegger

Úkolem každého terapeuta je individuálně uchopit problém nemocného člověka a proměnit jej ve vhodný terapeutický proces. Před začátkem terapie si terapeut utvoří **obraz příslušného onemocnění**. Uvedomí si, s jakým gestem nemoci je pacient konfrontován, čímž před sebou spatří přibližný směr terapie.

Polární síly, které působí v člověku a které vycházejí na jedné straně z nervově-smyslového systému a na straně druhé ze systému látkové výměny a končetin, mohou ve své protikladné dynamice vést k onemocněním, které mají polární tendence. Jedna tendence se projevuje sklerotickými, „studenými“ nemocemi, které způsobují tvrdnutí a jsou příznačné sedimentací nebo např. tvorbou nádorů - vznikají přebuzením nervově-smyslového systému. Druhá tendence se projevuje zánětlivými, „teplými“ nemocemi, které jsou příznačné horečkou, rozpouštěním - jsou způsobeny přebuzením systému látkové výměny a končetin.

Při pozorování průběhu nemocí z pohledu polarit můžeme porozumět, že zdraví není založeno na nepřítomnosti zánětlivých a sklerotických tendencí v organismu, nýbrž na rovnováze těchto polárních sil. Polární tendence nemocí jsou nutným procesem v lidském organismu. Tento proces se stává chorobným teprve tehdy, když se objeví ve špatný čas na špatném místě, v nesprávné míře. Zdraví se nachází ve středu a je aktivním procesem v ovládnutí obou tendencí.

Porozuměním nemoci jako nerovnováze polárních sil, jako převládání jedné nebo druhé tendence může vzniknout idea terapie.

Po porozumění obecnému gestu nemoci se nabízí otázka **po jejím individuálním projevu** u konkrétního člověka. Přitom je pro terapeuta vedle posudku důležité znát, jaký je zdravotní stav pacienta. Jaké má potíže, bolesti, jak pracuje jeho organismus s teplem (zda má teplé, nebo studené ruce), jak spí (poruchy usínání, spánku), jaké má trávení (zácpa, průjem), kolik má síly a jaká je jeho duševní nálada. Na postavě pacienta je také vidět individuální formování. Jakým směrem ze dvou popsaných polárních tendencí se ubírá: je postava hutná a kompaktní, nebo dlouhá a hubená, měkká a rozplývající se, nebo jemná a průhledná?

S vnějším dojmem, který terapeut získá, vnímá i duševní náladu a výraz: zda je pacient orientován např. navenek, nebo stažen do sebe.

Pomalou tak může vzniknout vnitřní pochopení pro to, jakým způsobem se projevuje nerovnováha u tohoto člověka, jestli např. převládá systém nervově smyslový, nebo systém látkové výměny a končetin, nebo jestli je příliš slabý systém rytmický.